

מ"ת 298/02/14 - מדינת ישראל נגד ראאד עויסאת

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
מ"ת 298-02-14 מדינת ישראל נ' עויסאת(עציר)
מ"ת 297-02-14
04 פברואר 2014

בפני כב' השופט - ס. נשיא יהושע צימרמן
המבקשת
נגד
המשיב
ראאד עויסאת (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת עוה"ד עידן כץ

המשיב הובא באמצעות שב"ס

ב"כ המשיב עוה"ד דרוויש

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים הפליליים כנגדו.

בבסיס הבקשה כתב אישום המייחס למשיב עבירות חמורות שעניינן נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רשיון נהיגה תקף שפקע לפני למעלה מ- 14 שנים, וכן ללא רשיון רכב בתוקף וללא פוליסת ביטוח.

נכון הדבר כי מעצרו של נאשם בעבירות תעבורה עד לתום ההליכים הינו חריג, ואולם בענייננו דומני שאין מנוס מכך.

צודק ב"כ המשיב בכך שעל ביהמ"ש לשקול חלופות ואולם זאת כאשר יש לביהמ"ש אמון כלשהוא בדבר עמידתו האפשרית של המשיב בחלופות ואולם בענייננו, אין ביהמ"ש יכול לתת במשיב כל אמון.

למשיב עבר פלילי, בעבירות אלימות, הפרעה ותקיפת שוטר, העסקת תושב זר שלא כדין, עבירות שבגינן אף ריצה עונשי מאסר, אשר רוצו בעבודות שירות.

רשיון נהיגתו של המשיב פקע בשנת 1999. משנה זו ואילך נהג המשיב ללא הרף, מעיון בגליון הרשעותיו עולה כי

לחובתו 21 הרשעות בעבירה של נהיגה ללא רשיון נהיגה תקף.

יתרה מזאת, אף יתר הרשעותיו משנת 1999 ואילך, 36 הרשעות (מתוך סך הרשעותיו התעבורתיות שהינן 46 במספר), מגלמות נהיגה ברכב כאשר באותה עת לא היה למשיב רשיון נהיגה תקף.

ניכר כי מדובר בהתנהגות פורצת גבולות באופן מוחלט.

לרובן המוחלט של העבירות שבגינן זומן המשיב לדין, משנת 1999 ואילך, המשיב בחר שלא להתייצב לדיונים ונדון בהעדרו.

המשיב נהג בזמן פסילה, לכאורה, חמש פעמים. עבירה של נהיגה בזמן פסילה אף בהיותה עבירה ראשונה מגלמת בתוכה הפרת אמון, שהרי מדובר בענישה שאין לבית המשפט ולרשויות החוק אפשרות לפקח על ביצוע ענישה זו ולכן כל מהותה של ענישה זו הינה מתן אמון במשיב כי יבצע את העונש המוטל עליו.

בשנת 2003 המשיב נהג בהיותו בזמן פסילה והוטל עליו בין היתר מאסר מותנה, ואולם לא היה בכך כדי להרתיע את המשיב והמשיב חזר ונהג בשנת 2010 בזמן פסילה.

בית המשפט עשה אז חסד עם המשיב, לא הטיל עליו מאסר בפועל אלא מאסר על תנאי של שנה למשך שלוש שנים. ואולם המשיב המשיך בנהיגותו וביצע עבירות נוספות, לא התייצב לדיונים בענייניו, נדון בהעדרו, עד אשר לאחריה נדון בביהמ"ש לתעבורה בחדרה ביום 16/10/13.

בשל הנסיבות המיוחדות של המשיב ולאחר שהמשיב וסנגורו תארו את המצב המשפחתי המורכב, בית המשפט החליט להאריך את המאסר המותנה בשנתיים נוספות.

בית המשפט בהחלטתו ציין כי מאריך את עונש המאסר המותנה "בין החודש ימים" ואולם ברי שמדובר בטעות סופר שהרי המאסר המותנה הינו לתקופה של שנה וזאת על פי החלטת ביהמ"ש שהטיל את המאסר המותנה, החלטה אשר נמצאת כעת בפני.

מסתבר שבתי המשפט נתנו במשיב שוב ושוב אמון, הן על דרך הטלת מאסר מותנה, הן על דרך הארכתו.

בית המשפט לתעבורה בתל אביב ביום 6/10/10 ציין כדלקמן: "אולי לפני משורת הדין אמנע מלשלוח את הנאשם אל מאחורי סורג ובריה אך ידע נא הנאשם הנכבד כי הזדמנות שלישית לא תינתן... מובהר לנאשם כי אם יופר המאסר על תנאי ימצא עצמו מאחורי סורג ובריה". למרות דברים מפורשים אלו ואחרים המשיב לא הפנים את רחמי בית המשפט וחזר ונהג שוב בפעם השלישית בזמן פסילה.

היינו מצפים שבזאת המשיב ישלח אל מאחורי סורג ובריה ואולם המשיב ביום 16/10/13 בבית המשפט לתעבורה בחדרה, עת נהג בזמן פסילה בפעם השלישית, אמר לביהמ"ש: "אני מאוד מצטער על מה שעשיתי, אני לא אחזור על זה עוד פעם...".

למרות שמן הראוי היה לאמץ את דברי בית המשפט מיום 6/10/10, בחר ביהמ"ש לתעבורה בחדרה ביום 16/10/13 להפגין שוב את רחמי בית המשפט והאריך כאמור את המאסר על תנאי, תוך ציון הדברים הבאים: "בשולי גזר הדין הנני מבהיר לנאשם והסברתי לו את משמעות הארכת עונש המאסר המותנה ולפיה אם ישל שוב - לא יהיה מנוס ובית המשפט יאלץ לגזור עליו מאסר בפועל".

והנה עיינו הרואות שהמשיב חזר ונהג בפעם הרביעית בזמן פסילה ורמס ברגל גסה את רחמי בית המשפט כפי שצויין לעיל.

אם לא די בכך, מוסרת התביעה, ולא שמעתי התנגדות לטענה זו, כי כנגד המשיב תיק פתוח נוסף שעניינו נהיגה בזמן פסילה.

אומנם בית המשפט בדיון זה איננו גוזר את דינו של המשיב אבל לאור כל האמור לעיל כיצד ביהמ"ש יכול לתת אמון, ולו מינימלי, במשיב, כאשר אף מאסר מותנה ארוך ביותר בן שנה, שהינו חב הפעלה לא מנע מהמשיב לחזור ולנהוג.

יתכן שמצבו הרפואי של המשיב מורכב אולם ניכר שהמשיב עושה במצבו הרפואי "קרדום לחפור בו". המשיב מנצל מצבו הרפואי מתוך תחושה שיהיה בכך כדי להגן עליו מפני המשך התנהגותו הפסולה בפני המשך מרמס שלטון החוק.

אני סבור כי יש לשים להתנהגותו של המשיב די ושחררו ממעצר מאחורי סורג ובריח, יכול להוות מסר שלילי למשיב, מסר שיכול לגרום למשיב לחזור ולנהוג ולסכן סיכון חמור את בטחון הציבור.

לאור כל האמור, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

ניתנה והודעה היום ד' אדר תשע"ד, 04/02/2014 במעמד הנוכחים.

יהושע צימרמן, שופט - ס. נשיא